nálezu vyplývá, že onemocnění sama o sobě — není-li spojeno se zrušením pracovního poměru — nesmí zaměstnavatel použíti jako důvodu k odhlášce ve smyslu § 31 n. z. — Srv. též nálezy nejv. správ. soudu z 5. dubna 1924, č. 5609/24 a z 28. června 1924, č. 11.621/24 v Soc. Revue, roč. 1924, str. 558 a 559.)

Předpis § 32 neváže regresní nárok pokladny na podmínku, aby onemocnění nastalo za trvání pracovního poměru čili za trvání členství u pokladny. (Nález nejv. spr. soudu z 26./6. 1924, č. 11590/24.)

Předpis § 32 n. z. má se zřetelem k tomu, že nemocenské pojištění osoby v pracovním poměru nastává podle § 1, odst 1 n. z. ex lege, t. j. již nastoupením zaměstnání, za účel, zajistiti, aby zaměstnavatel povinnosti v § 31 mu uložené dostál, má tedy povahu pořádkové pokuty. Že by důsledky § 32 nastati nesměly, jestliže pokladna již z důvodu dřívějšího pojistného poměru by byla k plnění pojistných dávek povinna, zákon nikde nestanoví, a neplyne to ani z povahy věci, protože tu nejde o náhradu výloh, jež pokladna učinila, aniž by byla k tomu povinna, tedy o nápravu nějaké újmy pokladně způsobené, nýbrž o pořádkovou pokutu, jež podle vůle zákona stihá nedodržení povinnosti ohlašovací (nález nejv. správ. soudu z 15. prosince 1924, č. 2235/24).

Členství u společenstevní nemocenské pokladny (§ 58 n. z.). Ustanovením § 1, bod IV. zák. z 22. prosince 1921, č. 489 Sb. z. a n., které doplnilo § 58 n. z. ustanovením, že u společenstevní nem. pokladny jsou povinně pojištěni všichni, kdo jsou zaměstnáni u členů společenstva, mimo osoby v domácnosti zaměstnané, byly derogovány veškeré předpisy zákonné, které do té doby byly směrodatné pro řešení otázky, kdo je členem společenstevní nem. pokladny. Tato otázka může býti řešena od počátku účinnosti zákona č. 489/1921 toliko podle tohoto zákona, nikoli podle předpisů živn. řádu (nález nejv. správ. soudu z 10. listopadu 1924, č. 19576/24).

Pokladny § 130 d) živn. ř. nenáležejí k pokladnám nemocenským, uvedeným v § 11 n. z., poněvadž neprovádějí nemocenské pojišťování dělnictva podle § 1 n. z. (arg. § 11, odst. 1. n. z.) a nevyžadují ke své činnosti osvědčení podle § 7, odst. 2. zák. č. 202 z r. 1892. Svazové pokladny jsou pokladnami »mistrovskými«, určenými pro pojišťování členů společenstva a nemají ničeho společného s povinným pojišťováním pomocnictva — příslušníků společenstva, upraveným § 121 ž. ř. (nález nejv. správ. soudu z 18. listopadu 1924, č. 20.254/24).

Působnost nemocenské pokladny soukromých úředníků a zřízenců, z. p. p. v Praze jest podle čl. XXI., odst. 3. zákona č. 268/1919 omezena na pojištěnce, podrobené pensijní pojistné povinnosti podle zákona z 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. z r. 1907, nebo cís. nař. z 25. června 1914, č. 138 ř. z. a vztahuje se na ni čl. VII. zákona č. 89/1920, t. j. pokladna tato nesmí nemocensky pojišťovati osoby, které teprve zákonem č. 89/1920 podrobeny byly pensijnímu pojištění (nález nejv. správ. soudu z 27. prosince 1924, č. 23.017/24).

K § 67 n. z. Výrok o vině a trestu z opomenutí přihlášky k nem. pojištění — § 31 a 67 — je právně nezávislým na výroku o po-